

Publicerad 2008-07-26 11:56 av -Ulla Tilemo-

Porten är öppen

nu har jag inget mer att förlora och
porten ställde sig på vid gavel
nu går den inte att stänga
minnenas port vill inte
gå igen helt enkelt
så jag får väl ta
hand om den
kavalkaden
- också -

så kär som jag var och så ung och
lyckan log på bröllopsdagen när jag
var strax över tjugo men mamma
sa jämt att jag aldrig var glad och
först blev jag ju förbannad men
hon hade förstås rätt men när vi
fräste iväg i den öppna merrsan
med likadana kepsar kändes det
häftigt som i Bonny and Clyde

jag trodde ju att vi skulle fortsätta
att ha roligt tillsammans och inte
att jag skulle bli ensam stående
vid diskbaljan ensam i affären
ensam på hundpromenaderna
ensam till tvättbaren ensam
vid TV om kvällarna och jag grät
med min älskade FLEUR och om
man hade sett ut som HON så
hade man ju varit lycklig men
det var ju inte hon heller.....
jäklar såsen brände och jag har
inte lust att börja om för han
kommer ändå bara att titta ner
på tallriken och fråga om det där
verkligen går att äta och jag svalde
tårarna igen och tog tag i disken
medan han sa hejdå nu sticker jag
till Roffe och "mekkar" och sedan

satt jag och grät över Fleurs olycka

när båten skulle vårdas var jag bra
på att slipa och slipa och slipa men
segla fick jag aldrig lära mig för varje
gång jag bad om det fick jag svaret
att jag skulle ner i ruffen och fixa
kaffe för sjön suger så väldigt . . .

jag var för ung och för kär för att
begripa att mansgrisar inte är
vad som passar mig och att min
mamma hade helt rätt när hon
sa att jag aldrig var glad för det
var jag inte men akta er nu för
fortsättning följer.....
i en senare text och det blir inte
nådigt så ta fram näsdukarna

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren -Ulla Tilemo- med Poeter.se id #17193 innehar upphovsrätten